

เอกสาร
ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

เรื่อง การบูรณาการแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ
ของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

โดย

นายบวร ดรุณสนทยา
ตำแหน่ง นักวิชาการแรงงาน 6ว

ผู้ขอรับการประเมินในตำแหน่ง นักวิชาการแรงงาน 7ว
หน่วยงาน/สังกัด สำนักงานแรงงานจังหวัดอุบลราชธานี
สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

คำนำ

เอกสารผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมาเรื่อง การบูรณาการแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และข้อเสนอแนวคิด/วิธีการการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงหน่วยงานที่จะประเมินเพื่อแต่งตั้งให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เรื่อง การจัดทำแผนพัฒนาด้านแรงงานในจังหวัด ของนายบวร ครุณสนทยา จัดทำขึ้นเพื่อเสนอเข้ารับการประเมินในการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ นักวิชาการแรงงาน 7๖ สำนักงานแรงงานจังหวัดอุบลราชธานี โดยนำผลการปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ได้รับผิดชอบมาประมวลสรุปและวิเคราะห์ให้เห็นถึงปริมาณและคุณภาพของผลงานที่ผ่านมา ผนวกกับประสบการณ์และความรู้ที่เกี่ยวข้องในด้านต่างๆ มาเป็นแนวทางในการจัดทำข้อเสนอแนวคิด/วิธีการการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงหน่วยงานที่จะประเมินเพื่อแต่งตั้งให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นดังกล่าว

ผู้จัดทำผลงาน หวังเป็นอย่างยิ่งว่า เอกสารผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมาเรื่อง การบูรณาการแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และข้อเสนอแนวคิด/วิธีการการเพื่อพัฒนางานฯ เรื่อง การจัดทำแผนพัฒนาด้านแรงงานในจังหวัด คงจะเป็นประโยชน์ต่อข้าราชการและเจ้าหน้าที่หน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงาน ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการอื่น องค์กรของรัฐ สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนบุคลากรภาคประชาชนที่เกี่ยวข้องในการศึกษาทางวิชาการและการปฏิบัติราชการสืบไป.

บวร ครุณสนทยา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก 1 – ก 5
คำนำ	ข
สารบัญ	ค
<u>บทที่ 1 บทนำ</u>	1
1. ชื่อผลงาน	1
2. ระยะเวลาที่ดำเนินการ	1
3. ความรู้ทางวิชาการหรือแนวความคิดที่ใช้ในการดำเนินการ	1
3.1 แนวคิดของกฎหมายมหาชน.	1
3.2 แผนบริหารราชการแผ่นดินและแผนปฏิบัติราชการ 4 ปี พ.ศ.2548-2551	4
3.3 พ.ร.ฎ.ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546	5
3.4 แผนยุทธศาสตร์กระทรวงแรงงาน พ.ศ. 2548-2551	8
3.5 ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดจันทบุรี	10
3.6 แนวความคิดบริการสาธารณะ	14
3.7 ทฤษฎีโครงสร้างนิยม	15
<u>บทที่ 2 สรุปสาระสำคัญและขั้นตอนการดำเนินการ</u>	20
<u>บทที่ 3 สักส่วนของผลงาน</u>	34
1. ผู้ร่วมดำเนินการ	34
2. ส่วนของงานที่ผู้เสนอผลงานเป็นผู้ปฏิบัติ	34
<u>บทที่ 4 ผลสำเร็จของงานและการนำไปใช้ประโยชน์</u>	39
1. ผลสำเร็จของงาน	39
2. การนำไปใช้ประโยชน์	51
<u>บทที่ 5 ความยุ่งยาก ปัญหา/อุปสรรค และข้อเสนอแนะ</u>	52
1. ความยุ่งยากในการดำเนินการ/ปัญหา/อุปสรรค	52
2. ข้อเสนอแนะ	53
-ภาคผนวก	ง 1-ง 10
-บรรณานุกรม	จ

บทคัดย่อ

1. ชื่อผลงาน การบูรณาการแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2. ระยะเวลาที่ดำเนินการ ปีงบประมาณ 2548-2549

3. ความรู้ทางวิชาการหรือแนวความคิดที่ใช้ในการดำเนินการ

3.1 แนวคิดของกฎหมายมหาชน อันประกอบด้วย รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ จำนวน 6 มาตรา และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 การกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบสาธารณะ มีส่วนที่เกี่ยวข้องกับแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ จำนวน 2 มาตรา

3.2 แผนบริหารราชการแผ่นดินและแผนปฏิบัติราชการ 4 ปี พ.ศ.2548-2551 ซึ่งเป็นแผนแม่บทในการพัฒนาประเทศที่รัฐบาลได้ประกาศเป็นวาระแห่งชาติ ประกอบด้วย การขจัดความยากจน การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและแข่งขันได้ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ฯลฯ

3.3 พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ได้กำหนดแนวทางและวิธีการปฏิบัติราชการของส่วนราชการที่เป็นหลักสำคัญไว้ 3หมวด 6 มาตรา

3.4 แผนยุทธศาสตร์กระทรวงแรงงาน พ.ศ. 2548-2551 กระทรวงแรงงานจัดทำแผนยุทธศาสตร์กระทรวงแรงงาน พ.ศ. 2548-2551 ขึ้นโดยมีความสอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐธรรมนูญ นโยบายรัฐบาลวาระแห่งชาติ หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนไปเพื่อเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัด เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์คือการให้บริการประชาชนและประชาชนมีความพึงพอใจ

3.5 ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดจันทบุรี ซึ่งมีประเด็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญ ประกอบด้วย พัฒนาอู่หมณีและเครื่องประดับ พัฒนาสินค้าเกษตรคุณภาพ พัฒนาการท่องเที่ยว ขยายการค้าและการท่องเที่ยวสู่ภูมิภาคอินโดจีน อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เสริมสร้างความมั่นคงทางสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิต และส่งเสริมการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

3.6 แนวความคิดบริการสาธารณะ ความหมายของบริการสาธารณะคือ กิจการที่อยู่ในความอำนาจและความควบคุมของฝ่ายปกครองที่จัดทำเพื่อสนองความต้องการของประชาชนในด้านความปลอดภัยในชีวิตและความสะดวกสบายในชีวิต เพื่อเป็นการคุ้มครองประชาชน และ

บำรุงส่งเสริม เช่น การจัดให้มีกองกำลังทหารตำรวจป้องกันประเทศและรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ การจัดหาไฟฟ้าประปาและไฟฟ้า การให้การศึกษาของประชาชน การจัดฝึกอบรมวิชาชีพต่างๆ ฯลฯ

3.6 ทฤษฎีโครงสร้างนิยม ซึ่งมีหลักสำคัญประกอบด้วยแนวคิดเรื่องระบบ แนวคิดเกี่ยวกับส่วนย่อยหรือส่วนประกอบของระบบ แนวคิดเกี่ยวกับตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของระบบและแนวคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง ซึ่งได้ระบุถึงหน้าที่ของระบบสังคมประกอบด้วยหน้าที่ในการธำรงรักษาระบบและการจัดการความตึงเครียด (Pattern Maintenance and Tension Management) หน้าที่ในการปรับตัว(Adeptation)ของระบบกับสภาพแวดล้อม หน้าที่ในการดำเนินการหรือการทำให้เป้าหมายที่มีร่วมกัน(Goal Attainment or Goal Gratification)บรรลุผล หน้าที่ในการทำให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันหรือหน้าที่ในการบูรณาการ(Integration)การกระทำของสมาชิก

4. สรุปสาระและขั้นตอนการดำเนินการ

การบูรณาการแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นภารกิจหลักสำคัญของสำนักงานแรงงานจังหวัดจันทบุรีที่มุ่งสนองตอบยุทธศาสตร์การพัฒนาของกระทรวงแรงงาน พ.ศ.2548-2551 และยังเป็นส่วนสำคัญที่สนับสนุนให้ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดจันทบุรีในด้านการเสริมสร้างความมั่นคงทางสังคมและการพัฒนาคุณภาพชีวิตบรรลุผล รวมไปถึงการเป็นกลไกหลักสำคัญในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการ(คาราวานแก้จน) ที่ถือเป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาลและเป็นวาระแห่งชาติบรรลุผล ทั้งนี้ กระทรวงแรงงานได้กำหนดเป้าหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำในพื้นที่จังหวัด 3 แห่งขึ้นไป โดยมีรูปแบบ ขั้นตอน และกระบวนการดำเนินการ ดังนี้

4.1 ร่วมประชุมชี้แจงสาระสำคัญ หลักการและเหตุผลการจัดทำแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและเข้าใจ

4.2 ประสานส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรที่เกี่ยวข้องเพื่อหาแนวทาง/วิธีการในการบูรณาการแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ ประกอบด้วย หน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงาน 4 หน่วยงาน ส่วนราชการอื่นๆในจังหวัดจันทบุรี 28 หน่วยงาน คณะอนุกรรมการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำจังหวัด ศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะความยากจนจังหวัด(ศตจ.จบ.) หน่วยงานรัฐวิสาหกิจและสถาบันการเงิน 4 หน่วยงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรี 82 แห่ง

4.3 นำเสนอแนวทาง/วิธีการในการบูรณาการแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำเพื่อขออนุมัติดำเนินการต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

4.4 จัดการประชุมคณะอนุกรรมการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ

4.5 รวบรวมข้อมูล ประมวลสรุปและจัดทำแผนปฏิบัติการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดจันทบุรี เสนอต่อศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะความยากจนจังหวัด(ศตจ.จบ.) และคณะอนุกรรมการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำจังหวัด

4.6 จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการบูรณาการแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดจันทบุรี

4.7 ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

5. ผู้ร่วมดำเนินการ

5.1 นางสมพร พัฒนชัยวัตร สักส่วนของผลงานร้อยละ 10

6. ส่วนของงานที่ผู้เสนอเป็นผู้ปฏิบัติ (ระบุรายละเอียดของผลงานพร้อมทั้งสัดส่วนของผลงาน)

6.1 เข้าร่วมประชุมชี้แจงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 5 ครั้ง (ร้อยละ 10)

6.2 ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดแนวทาง/วิธีการในการบูรณาการแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ จำนวน 114 แห่ง (ร้อยละ 20)

6.3 จัดการประชุมคณะอนุกรรมการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ จำนวน 2 ครั้ง (ร้อยละ 10)

6.4 จัดทำแผนปฏิบัติการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ จังหวัดจันทบุรี ปี 2549 (ร้อยละ 25)

6.5 จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการบูรณาการแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดจันทบุรี (ร้อยละ 10)

6.6 ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ร้อยละ 15)

7. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

7.1 ในปีงบประมาณ 2548 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรีมีการจัดทำแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ จำนวน 22 แห่ง 72 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม งบประมาณจำนวน 3,780,470 บาท ในปีงบประมาณ 2549 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรีมีการจัดทำแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ จำนวน 65 แห่ง 224 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม งบประมาณจำนวน 21,843,000 บาท

7.2 สำนักงานแรงงานจังหวัดจันทบุรีและหน่วยงานในสังกัดได้มีส่วนช่วยเหลือ/สนับสนุนด้านวิชาการแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดทำแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ จำนวน 12 แห่ง 35 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม

7.3 หน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงานในจังหวัดจันทบุรีมีการดำเนินกิจกรรมด้านการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 18 แห่ง 11 ครั้ง ประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์ จำนวน 1,665 คน

7.4 ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจในจังหวัดจันทบุรีมีการดำเนินกิจกรรมด้านการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 82 แห่ง 64 ครั้ง ประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์ จำนวน 7,345 คน

7.5 รายงานผลการศึกษาเรื่อง การศึกษาการจัดทำแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิชาการศึกษาอิสระ (PS 798) ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิตด้านรัฐศาสตร์ (ปริญญาโท) มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดปทุมธานี

8. การนำไปใช้ประโยชน์

8.1 แผนปฏิบัติการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ จังหวัดจันทบุรี ปี 2549 เป็นกลไกหลักสำคัญในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการให้บรรลุผล จำนวน 3,756 คน

8.2 แผนปฏิบัติการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ จังหวัดจันทบุรี ปี 2549 เป็นกลไกหลักสำคัญในการ แก้ไขปัญหาผู้ตกเกณฑ์ความจำเป็นพื้นฐาน(จปฐ.) บรรลุผล จำนวน 984 คน

9. ความยุ่งยากในการดำเนินการ/ปัญหา/อุปสรรค

9.1 ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่เห็นความสำคัญ

9.2 งบประมาณสนับสนุนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับจากรัฐบาลไม่เพียงพอ

9.3 ขาดแคลนบุคลากรที่มีทักษะด้านการฝึกวิชาชีพในการดำเนิน โครงการ/กิจกรรม

9.4 ประชาชนในพื้นที่บางแห่งไม่ต้องการ/ไม่ให้ความร่วมมือ

10. ข้อเสนอแนะ

10.1 ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง จะต้องมีความรู้ความเข้าใจ ในสภาพพื้นที่ สภาพการทำงาน กฎ ระเบียบ ธรรมเนียมปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างถ่องแท้

10.2 ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจะต้องมีความสม่ำเสมอในการ ไปเยี่ยมเยียน พูดคุย และรับฟังปัญหา ข้อเสนอแนะจาก นักการเมือง ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่ และประชาชนในพื้นที่ท้องถิ่น

10.3 ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ ที่มีเกี่ยวข้อง จะต้องมีความรอบรู้ ในข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นอย่างดี และสามารถนำข้อมูลไปป้อนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอ

10.4 ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องปรับทัศนคติ/ความเชื่อที่ว่าหน่วยงานของตนจะต้องมีบทบาทเด่นเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินกิจกรรมทั้งปวง หากงาน/กิจกรรมไหน หน่วยงานของตนเป็นเพียงหน่วยงานสนับสนุน ก็จะไม่ให้ความร่วมมือ

10.5 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องเปิดกว้างในการรับข้อมูลด้านต่าง ๆ จากส่วนราชการและต้องศึกษาข้อมูลพื้นฐานด้านต่าง ๆ ให้เข้าใจอย่างถ่องแท้

10.6 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องสร้างระบบการติดตามและประเมินผล แผนการ/โครงการ/กิจกรรม ด้านการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ ให้เป็นรูปธรรม ทั้งนี้อาจขอความร่วมมือจากส่วนราชการในการจัดทำระบบการติดตามและประเมินผล ดังกล่าว

10.7 ในการประชุมร่วมกับประชาชนในพื้นที่ทุกครั้ง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องเชิญข้าราชการ/เจ้าหน้าที่จากส่วนราชการที่มี บทบาทหน้าที่ด้านการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ เข้าร่วมประชุมเพื่อชี้แจงข้อมูลและรายละเอียดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 1

บทนำ

---

1. ชื่อผลงาน การบูรณาการแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำของส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2. ระยะเวลาที่ดำเนินการ ปีงบประมาณ 2548-2549

3. ความรู้ทางวิชาการหรือแนวความคิดที่ใช้ในการดำเนินการ

3.1 แนวคิดของกฎหมายมหาชน อันประกอบด้วย รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ จำนวน 6 มาตรา และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 การกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบสาธารณะ มีส่วนที่เกี่ยวข้องกับแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ จำนวน 2 มาตรา ประกอบด้วย

(1) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบัญญัติไว้ดังนี้

มาตรา 76 รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนมีส่วนร่วมของประชาชน ในการกำหนดนโยบายการตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนา ทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง รวมทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจ รัฐทุกระดับ

มาตรา 78 รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจ ในกิจการท้องถิ่นได้เองพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการตลอดทั้งโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศรวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อม ให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น

มาตรา 80 รัฐต้องคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของ ครอบครัว และความเข้มแข็งของชุมชน รัฐต้องสงเคราะห์คนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพและผู้ด้อย โอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้

มาตรา 81 รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษา อบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการ ศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษา ให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง ทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกฝัง จิตสำนึกที่ถูกต้อง ต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข สนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในศิลปวิทยาการต่าง ๆ เร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีเพื่อการ พัฒนาประเทศ พัฒนาวิชาชีพครู และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและ วัฒนธรรมของชาติ

มาตรา 86 รัฐต้องส่งเสริมให้ประชากรวัยทำงานมีงานทำ ค้ำครอง แรงงาน โดยเฉพาะแรงงานเด็กและแรงงานหญิง จัดระบบแรงงาน สัมพันธ์ การประกันสังคม รวมทั้ง ค่าตอบแทนแรงงานให้เป็นธรรม

มาตรา 284 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหลายย่อมมีความเป็นอิสระในการ กำหนดนโยบายการปกครอง การบริหาร การบริหาร งานบุคคล การเงินและการคลัง และมี อำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ

การกำหนดอำนาจและหน้าที่ระหว่างรัฐกับองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น และ ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยตนเอง ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติโดยคำนึงถึง การกระจายอำนาจ เพิ่มขึ้นให้แก่ท้องถิ่นเป็นสำคัญ

เพื่อพัฒนาการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นให้แก่ท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง ให้มีกฎหมาย กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ซึ่งอย่างน้อย ต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(1) การกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริหาร สาธารณะระหว่าง รัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและระหว่าง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยตนเอง

(2) การจัดสรรสัดส่วนภาษีและอากรระหว่างรัฐกับองค์กร ปกครองส่วน ท้องถิ่นโดยคำนึงถึงภาระหน้าที่ของรัฐกับองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นและระหว่างองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย กันเองเป็นสำคัญ

(3)การจัดให้มีคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งทำหน้าที่ตาม (1) และ(2) ประกอบด้วยผู้แทนของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ผู้แทน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยมีจำนวนเท่ากัน

ในกรณีที่มีการกำหนดอำนาจและหน้าที่และการจัดสรรภาษีและ อากรตาม (1) และ(2) ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดแล้ว คณะกรรมการตาม(3) จะต้องนำเรื่องดังกล่าว มาพิจารณาทบทวนใหม่ทุกระยะเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ที่กำหนดอำนาจและหน้าที่ หรือ

วันที่มีการจัดสรรภาษีและอากรแล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาถึง ความเหมาะสมของการกำหนด อำนาจและหน้าที่ และการจัดสรร ภาษีและอากรที่ได้กระทำไปแล้ว ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงการ กระจาย อำนาจเพิ่มขึ้นให้แก่ท้องถิ่นเป็นสำคัญ

การดำเนินการตามวรรคสี่ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและ รายงานรัฐสภาแล้วให้มีผลใช้บังคับได้

มาตรา 289 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีหน้าที่บำรุงรักษา ศิลปะ จารีต ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือวัฒนธรรมอันดีของ ท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีสิทธิที่จะจัดการศึกษาอบรมและ การฝึก อาชีพตามความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่นนั้น และเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัด การศึกษาอบรมของรัฐแต่ต้องไม่ขัดต่อ มาตรา 43 และ มาตรา 81 ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

การจัดการศึกษาอบรมภายในท้องถิ่นตามวรรคสอง องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องคำนึงถึงการบำรุงรักษา ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของ ท้องถิ่นด้วย

(2) พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 หมวด 2 การกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบ สาธารณะ มีส่วนที่เกี่ยวข้องกับแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ ดังนี้

-มาตรา 16 ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและ หน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

- (6) การส่งเสริม การฝึก และประกอบอาชีพ
- (7) การพาณิชย์และการส่งเสริมการลงทุน
- (8) การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- (9) การจัดการศึกษา
- (10) การสังคมสงเคราะห์ และพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กสตรี คนชราและ

ผู้ด้อยโอกาส

-มาตรา 17 ภายใต้บังคับมาตรา 16 ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและ หน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

- (1) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
- (2) สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
- (3) การประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
- (4) การแบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
- (8) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
- (14) การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- (25) สนับสนุนช่วยเหลือส่วนราชการ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นใดในการพัฒนาท้องถิ่น
- (26) การให้บริการแก่เอกชน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
- (27) การสังคมสงเคราะห์ และพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กสตรี คนชราและผู้ด้อยโอกาส

3.2 แผนบริหารราชการแผ่นดินและแผนปฏิบัติราชการ 4 ปี พ.ศ. 2548-2551 ซึ่งเป็นแผนแม่บทในการพัฒนาประเทศที่รัฐบาลได้ประกาศเป็นวาระแห่งชาติ ประกอบด้วย

- (1) การขจัดความยากจน ซึ่งได้กำหนดให้มีการแก้ไขปัญหาคความยากจนใน 3 ระดับประกอบด้วย การแก้ไขปัญหในระดับประเทศ การแก้ไขปัญหในระดับชุมชน(ตำบลและหมู่บ้าน)และการแก้ไขปัญหในระดับบุคคล
- (2) การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ ด้วยการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตพัฒนาคนให้มีความรู้คุณธรรมและจริยธรรม เตรียมความพร้อมให้สอดคล้องกับการพัฒนาและการแข่งขันของประเทศ การอนุรักษ์ สืบทอดประเพณีวัฒนธรรมที่ดีงาม และพัฒนาภูมิปัญญาให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม การเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชนอย่างครบวงจรและคุณภาพมาตรฐาน การเสริมสร้างความมั่นคงของชีวิตและสังคม การเตรียมความพร้อมแก่สังคมเพื่อให้สูงอายุเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

(3) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและแข่งขันได้ ด้วยการปรับโครงสร้างภาคเกษตรภาคเกษตร การปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยว การบริการและการค้า การบริหารการเงินการคลัง การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนารัฐวิสาหกิจ และการพัฒนาขีดความสามารถในการดำเนินยุทธศาสตร์

(4) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้วยการสร้างสมดุลของการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน การคุ้มครองและใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและเป็นธรรม การฟื้นฟูทรัพยากรดินและใช้ประโยชน์ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใต้การมีส่วนร่วมของเอกชนและท้องถิ่น การควบคุมมลพิษจากขยะ น้ำเสีย ฝุ่นละออง ก๊าซ กลิ่นและเสียง

(5) การต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ด้วยการดำเนินนโยบายต่างประเทศเชิงรุก การส่งเสริมความสัมพันธ์กับนานาประเทศ การส่งเสริมความร่วมมือภายใต้กรอบพหุภาคีและการสร้างบทบาทไทยในเวทีโลก การพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศ และการทูตเพื่อประชาชน

(6) การพัฒนากฎหมายและส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ด้วยการปรับปรุงกฎหมาย การปรับปรุงกระบวนการยุติธรรม การพัฒนาระบบราชการ การป้องกันและปราบปรามการทุจริต และการเสริมสร้างธรรมาภิบาลในภาคเอกชนและสังคม

(7) การส่งเสริมประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคม ด้วยการพัฒนาประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมและสร้างความเข้มแข็งให้กับกระบวนการประชาสังคม การส่งเสริมและพัฒนาด้านสิทธิมนุษยชนให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล และการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น

(8) การรักษาความมั่นคงของรัฐ ด้วยการพิทักษ์รักษาและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ การป้องกันประเทศ และการรักษาความมั่นคงของรัฐ

(9) การรองรับการเปลี่ยนแปลงและพลวัตของโลก

3.3 พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ได้กำหนดแนวทางและวิธีการปฏิบัติราชการของส่วนราชการที่เป็นหลักสำคัญไว้ดังนี้

หมวด 1 การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

มาตรา 6 การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ได้แก่ การบริหารราชการเพื่อบรรลุเป้าหมาย ดังต่อไปนี้

- (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
- (2) เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
- (3) มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
- (4) ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น
- (5) มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์
- (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความ

ต้องการ

- (7) มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

หมวด 2 การบริหารราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน

มาตรา 7 การบริหารราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน หมายถึง การปฏิบัติราชการที่มีเป้าหมายเพื่อให้เกิดความผาสุกและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนความสงบและปลอดภัยของสังคมส่วนรวม ตลอดจนประโยชน์สูงสุดของประเทศ

มาตรา 8 ในการบริหารราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ส่วนราชการจะต้องดำเนินการ โดยถือว่าประชาชนเป็นศูนย์กลางที่จะได้รับการบริการจากรัฐ และจะต้องมีแนวทางการบริหารราชการ ดังต่อไปนี้

(1) การกำหนดภารกิจของรัฐและส่วนราชการต้องเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ตามมาตรา 7 และสอดคล้องกับแนวนโยบายแห่งรัฐและนโยบายของ คณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา

(2) การปฏิบัติภารกิจของส่วนราชการต้องเป็นไปโดยซื่อสัตย์สุจริต สามารถตรวจสอบได้ และมุ่งให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนทั้งในระดับประเทศและท้องถิ่น

(3) ก่อนเริ่มดำเนินการส่วนราชการต้องจัดให้มีการศึกษาวิเคราะห์ผลดีและผลเสียให้ครบถ้วนทุกด้าน กำหนดขั้นตอนการดำเนินการที่โปร่งใส มีกลไกตรวจสอบการดำเนินการในแต่ละขั้นตอน ในกรณีที่ภารกิจใดจะมีผลกระทบต่อประชาชน ส่วนราชการต้องดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน หรือชี้แจงทำความเข้าใจเพื่อให้ประชาชนได้ตระหนักถึงประโยชน์ที่ส่วนรวมจะได้รับจากภารกิจนั้น

(4) ให้เป็นหน้าที่ของข้าราชการที่จะต้องคอยรับฟังความคิดเห็น และความพึงพอใจของสังคม โดยรวมและประชาชนผู้รับบริการ เพื่อปรับปรุงหรือเสนอแนะต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อให้มีการปรับปรุงวิธีปฏิบัติราชการให้เหมาะสม

(5) ในกรณีที่เกิดปัญหาและอุปสรรคจากการดำเนินการ ให้ส่วนราชการดำเนินการ แก้ไขปัญหาและอุปสรรคนั้นโดยเร็ว ในกรณีที่ปัญหาหรืออุปสรรคนั้นเกิดขึ้นจากส่วนราชการอื่น หรือระเบียบข้อบังคับที่ออกโดยส่วนราชการอื่น ให้ส่วนราชการแจ้งให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อดำเนินการแก้ไขปรับปรุงโดยเร็วต่อไป และให้แจ้ง ก.พ.ร. ทราบด้วย

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ส่วนราชการกำหนดวิธีปฏิบัติให้เหมาะสมกับภารกิจแต่ละเรื่อง ทั้งนี้ ก.พ.ร. จะกำหนดแนวทางการดำเนินการทั่วไปให้ส่วนราชการปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรฐานนี้ด้วยก็ได้

หมวด 3 การบริหารราชการเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ

มาตรา 9 การบริหารราชการเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ให้ส่วนราชการปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(1) ก่อนจะดำเนินการตามภารกิจใด ส่วนราชการต้องจัดทำแผนปฏิบัติราชการไว้เป็นการล่วงหน้า

(2) การกำหนดแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการตาม (1) ต้องมีรายละเอียดของขั้นตอน ระยะเวลาและงบประมาณที่จะต้องใช้ในการดำเนินการของแต่ละขั้นตอนเป้าหมายของภารกิจ ผลสัมฤทธิ์ของภารกิจ และตัวชี้วัดความสำเร็จของภารกิจ

(3) ส่วนราชการต้องจัดให้มีการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติ ตามแผนปฏิบัติราชการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ส่วนราชการกำหนดขึ้น ซึ่งต้องสอดคล้องกับมาตรฐานที่ ก.พ.ร. กำหนด

(4) ในกรณีที่การปฏิบัติภารกิจ หรือการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติราชการเกิดผลกระทบต่อประชาชน ให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการที่จะต้องดำเนินการแก้ไขหรือบรรเทาผลกระทบนั้น หรือเปลี่ยนแผนปฏิบัติราชการให้เหมาะสม

มาตรา 10 ในกรณีที่ภารกิจใดมีความเกี่ยวข้องกับหลายส่วนราชการหรือเป็นภารกิจที่ใกล้เคียงหรือต่อเนื่องกัน ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องนั้นกำหนดแนวทางการปฏิบัติราชการเพื่อให้เกิด การบริหารราชการแบบบูรณาการร่วมกัน โดยมุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ

ให้ส่วนราชการมีหน้าที่สนับสนุนการปฏิบัติราชการของผู้ว่าราชการจังหวัด หรือหัวหน้าคณะผู้แทนในต่างประเทศ เพื่อให้การบริหารราชการแบบบูรณาการในจังหวัดหรือในต่างประเทศ แล้วแต่กรณีสามารถใช้อำนาจตามกฎหมายได้ครบถ้วน ตามความจำเป็นและบริหารราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรา 11 ส่วนราชการมีหน้าที่พัฒนาความรู้ในส่วนราชการ เพื่อให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ โดยต้องรับรู้ข้อมูลข่าวสารและสามารถประมวลผลความรู้ในด้านต่าง ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการได้อย่างถูกต้อง รวดเร็วและเหมาะสมกับสถานการณ์ รวมทั้งต้องส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถ สร้างวิสัยทัศน์ และปรับเปลี่ยนทัศนคติของข้าราชการในสังกัดให้เป็นบุคลากรที่มีประสิทธิภาพและมีการเรียนรู้ร่วมกัน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการของส่วนราชการให้สอดคล้องกับการบริหารราชการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้

3.3 แผนยุทธศาสตร์กระทรวงแรงงาน พ.ศ. 2548-2551 กระทรวงแรงงาน ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์กระทรวงแรงงาน พ.ศ. 2548-2551 ขึ้นโดยมีความสอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามรัฐธรรมนูญ นโยบายรัฐบาลวาระแห่งชาติ หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนไปเพื่อเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัด เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์คือการให้บริการประชาชนและประชาชนมีความพึงพอใจ ประกอบด้วย

(1) วิสัยทัศน์กระทรวงแรงงาน

เป็นองค์กรหลักในการบริหารแรงงานเชิงรุก พัฒนาแรงงานให้มีงานทำ มีศักยภาพสามารถสนับสนุนขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ มีหลักประกันความมั่นคงและมีคุณภาพชีวิตที่ดีในการทำงาน

(2) พันธกิจกระทรวงแรงงาน

-สนับสนุนส่งเสริมและดำเนินการพัฒนาฝีมือแรงงาน เพิ่มศักยภาพองค์ความรู้และความสามารถของกำลังแรงงาน

-ส่งเสริมและขยายโอกาสการมีงานทำของประชาชนรวมทั้งคุ้มครองคนหางาน

-คุ้มครองดูแลให้แรงงานมีความมั่นคง มีความปลอดภัยในการทำงาน

-บริหารจัดการให้แรงงานมีหลักประกันการดำรงชีวิตที่มั่นคง

-พัฒนาสมรรถนะการบริหารแรงงาน

(3) ประเด็นยุทธศาสตร์กระทรวงแรงงาน

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 เสริมสร้างองค์ความรู้และเพิ่มศักยภาพแรงงาน

-เป้าประสงค์ (Goal) เพื่อเป็นศูนย์กลางพัฒนาศักยภาพและยกระดับฝีมือแรงงานรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ โดยใช้กลยุทธ์ (Strategies) ดังนี้

(1) เพิ่มศักยภาพ ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในภาคอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพื่อขยายขีดความสามารถในการแข่งขัน

(2) ประกันคุณภาพการพัฒนาฝีมือแรงงาน

(3) ขยายโอกาสสนับสนุนองค์ความรู้ เพื่อการประกอบอาชีพอิสระ

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 เพิ่มและขยายโอกาสการมีงานทำทั้งในและนอกระบบ

-เป้าประสงค์ (Goals) เพื่อจัดการให้กำลังแรงงานมีอาชีพ มีงานทำเพิ่มขึ้นทั้งในและต่างประเทศ โดยใช้กลยุทธ์ (Strategies) ดังนี้

(1) ส่งเสริมการมีงานทำ

(2) ขยายตลาดแรงงานด้านบริการ ในต่างประเทศและรักษาตลาดเดิมที่มีอยู่

(3) เพิ่มศักยภาพการจัดระบบแรงงานต่างด้าว

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ขยายขอบเขตการคุ้มครองและหลักประกันให้ครอบคลุมแรงงานทั้งในและนอกระบบอย่างทั่วถึง

-เป้าประสงค์ (Goals) เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของแรงงานในและนอกระบบโดยใช้กลยุทธ์ (Strategies) ดังนี้

(1) พัฒนาระบบหลักประกันและความคุ้มครองให้ครอบคลุมมากขึ้นและสู่แรงงานนอกระบบ

(2) ส่งเสริมให้อุตสาหกรรมส่งออกใช้แรงงานตามมาตรฐานแรงงานและมาตรฐานความปลอดภัยอย่างครบถ้วน เพื่อป้องกันข้อกีดกันทางการค้า

(3) เสริมสร้างสันติสุขด้านแรงงาน

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 เพิ่มสมรรถนะการบริหารจัดการด้านแรงงาน

- เป้าประสงค์ (Goals) เพื่อขยายประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนด้วยระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยใช้กลยุทธ์ (Strategies) ดังนี้

- (1) บูรณาการยุทธศาสตร์ด้านแรงงาน และเสนอข้อมูลเพื่อพัฒนานโยบายให้เหมาะสมกับสถานการณ์
- (2) ให้บริการด้านแรงงานที่มีคุณภาพแก่ประชาชนและขยายเครือข่ายการให้บริการลงทุกพื้นที่

3.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดจันทบุรี การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเป็นไปตามกระบวนการและขั้นตอนการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกลุ่มจังหวัดทุกประการ โดยจังหวัดจันทบุรีได้รับมอบหมายให้เป็นเจ้าภาพเรื่องเกษตร (ชลบุรี – ท่องเที่ยวระยะของ – อุตสาหกรรม ทราย – การค้าอินโดจีน) ได้จัดเวทีระดมความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนสรุปยุทธศาสตร์ได้ ดังนี้

(1) ศักยภาพการพัฒนา

- เป็นแหล่งรวมอัญมณีที่มีชื่อเสียงของโลก และเป็นแหล่งเจียระไนพลอยที่สำคัญของประเทศ
- มีผลผลิตทางการเกษตรที่อุดมสมบูรณ์และมีคุณภาพ มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะผลไม้มีนานาชนิด และผลผลิตกุ้งทะเล โดยมีผลผลิตที่สำคัญ ได้แก่ ทุเรียน 361,740 ตัน เงาะ 267,450 ตัน มังคุด 44,050 ตัน และกุ้ง 12,420.5 ตัน
- มีแหล่งท่องเที่ยวที่ครบถ้วน หลากหลายทั้งด้านทรัพยากรธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรมและสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ สามารถเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวในภาคตะวันออกและประเทศในกลุ่ม อินโดจีน

- มีพื้นที่ติดต่อกับประเทศกัมพูชาสามารถพัฒนาการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยวได้ โดยมีจุดผ่านแดนถาวร 2 จุด ในอำเภอโป่งน้ำร้อน ได้แก่จุดผ่านแดนถาวรบ้านฝักกาด และจุดผ่านแดนถาวรบ้านแหลม นอกจากนี้ยังมีจุดผ่อนปรนทางการค้า 3 จุด ได้แก่ อำเภอโป่งน้ำร้อนที่บ้านบึงขันธ์ล่าง อำเภอสอยดาวที่บ้านสวนส้มและบ้านซันตารี

(2) ปัญหาอุปสรรค

จังหวัดจันทบุรี มีปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาหลายประการด้วยกัน ประกอบด้วย ปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรในหน้าแล้ง ปัญหาน้ำท่วมในหน้าฝน และราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ ซึ่งมีสาเหตุ ดังนี้

-ฤดูแล้ง ขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร มีสาเหตุมาจากสภาพภูมิประเทศที่มีความลาดชัน ทำให้ปริมาณน้ำฝนส่วนใหญ่ไหลลงสู่แม่น้ำลำคลอง และไหลลงสู่ทะเล เพราะไม่มีแหล่งกักเก็บน้ำ ทำให้น้ำเพื่อการเกษตรมีไม่เพียงพอ

-ฤดูฝน น้ำมากเกินความต้องการ และไม่มีแหล่งกักเก็บน้ำขนาดใหญ่ที่สามารถรองรับน้ำได้เพียงพอ รวมถึงเส้นทางระบบน้ำลงสู่ทะเล มีระยะทางสั้นและลาดชัน แม่น้ำลำคลองต่าง ๆ ตื้นเขิน ระบายน้ำได้ช้า ตลอดจนมีการก่อสร้างอาคารในพื้นที่รองรับน้ำเดิม จึงเป็นสาเหตุให้เกิดอุทกภัย

-ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ โดยเฉพาะทุเรียน และเงาะ ซึ่งจังหวัดได้ประสบปัญหาทุกปี สาเหตุเกิดจากผลผลิตมากเกินความต้องการของตลาด และคุณภาพของผลผลิตไม่ได้มาตรฐาน

(3) วิสัยทัศน์

เมื่อวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์พัฒนาในปัจจุบัน และโอกาสการพัฒนาในอนาคตของจังหวัดจันทบุรี ตามเทคนิค SWOT Analysis แล้ว จังหวัดจันทบุรีมีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลาย มีผลผลิตทางการเกษตรที่อุดมสมบูรณ์และมีชื่อเสียง เป็นแหล่งรวมอัญมณีที่สำคัญของประเทศ มีหัตถกรรมพื้นบ้านและสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียง และมีจุดผ่านแดนถาวร 2 จุด จึงร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์ว่า “เป็นศูนย์กลางการค้าอัญมณี การผลิตและส่งออกผลไม้คุณภาพ ดินแดนท่องเที่ยวหลากหลาย เมืองเศรษฐกิจชายแดน ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี”

(4) เป้าประสงค์

1. เป็นศูนย์กลางการค้าอัญมณีและเครื่องประดับของโลก

2. เป็นแหล่งผลิตผลไม้ สินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปคุณภาพ
3. เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพหลากหลาย
4. เป็นช่องทางการค้าและท่องเที่ยวสู่ภูมิภาคอินโดจีน
5. ประชาชนร่วมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
6. เป็นแหล่งผลิตกุ้งคุณภาพเพื่อส่งออก
7. ประชาชนมีความมั่นคงและมีคุณภาพชีวิตที่ดี
8. ปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมการทำงานของเจ้าหน้าที่ และพัฒนาระบบข้อมูล

สารสนเทศ

(5) ประเด็นยุทธศาสตร์

1. พัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับ
2. พัฒนาสินค้าเกษตรคุณภาพ
3. พัฒนาการท่องเที่ยว
4. ขยายการค้าและการท่องเที่ยวสู่ภูมิภาคอินโดจีน
5. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
6. เสริมสร้างความมั่นคงทางสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
7. ส่งเสริมการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

(6) ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์

1. พัฒนาอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับสู่มาตรฐานสากล

- จัดตั้งสถาบันอัญมณีศาสตร์ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์และทักษะฝีมือ

รวมทั้งการรับรองคุณภาพ

- ส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์นำเข้าวัตถุดิบ ศูนย์ผลิต และศูนย์ส่งออกอัญ

มณี

2. พัฒนาสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปให้ได้มาตรฐานสากล และกระจาย

สินค้าทั้งในและ นอกประเทศ

- เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตและขีดความสามารถในการแข่งขัน
- จัดตั้งตลาดกลางเพื่อการเกษตร รวมถึงศูนย์บริการเพื่อการส่งออก

สินค้าเกษตร

- วิจัยและพัฒนาด้านเกษตรกรรม และการแปรรูปสินค้าเกษตร

- สร้างมูลค่าเพิ่มจากภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งยกระดับภูมิปัญญา

ท้องถิ่นเป็นภูมิปัญญาสากล

3. พัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งแสวงหาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ เพื่อรองรับ นักท่องเที่ยว

- พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ส่งเสริมการท่องเที่ยวทางทะเลในภูมิภาค ประวัติศาสตร์ และเกษตร

- จัดมาตรการรักษาความปลอดภัยและการป้องกันการเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว

4. การขยายการค้า และการท่องเที่ยวสู่ภูมิภาคอินโดจีน

- เร่งสร้างสัมพันธไมตรีระหว่างประเทศทุกระดับ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนรวมทั้งการปรับปรุงระเบียบการค้าชายแดนที่เป็นอุปสรรค ตลอดจนพัฒนาและจัดระบบที่ด่านชุมชนชายแดน

- สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านเพื่อเพิ่มกำลังซื้อ

5. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและรักษาสภาพแวดล้อมอย่างยั่งยืน

- สนับสนุนทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติอย่างต่อเนื่อง

6. เสริมสร้างความมั่นคงทางสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิต

- ก่อสร้างและกระจายบริการสาธารณูปโภคทั้งด้านเส้นทางคมนาคม ไฟฟ้าประปาและโทรศัพท์ ทั้งในเขตเมืองและชนบท ให้ได้มาตรฐานเพียงพอและทั่วถึง

- เสริมสร้างศักยภาพและขีดความสามารถของชุมชนทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง

- ส่งเสริมการผลิตที่เพียงพอต่อการบริโภคทุกครัวเรือน ก่อนก้าวสู่การค้าขาย

7. ส่งเสริมการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

- ปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมการทำงานของเจ้าหน้าที่
- พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ

3.5 แนวความคิดบริการสาธารณะ ประกอบด้วย

(1) ความหมายของบริการสาธารณะคือ กิจการที่อยู่ในความอำนาจการและความควบคุมของรัฐบาล(Government) และฝ่ายปกครอง (Administration) ที่จัดทำเพื่อสนองความต้องการของประชาชนในด้านความปลอดภัยในชีวิตและความสะดวกสบายในชีวิต เพื่อเป็นการคุ้มครองประชาชน และบำรุงส่งเสริม เช่น การจัดให้มีกองกำลังทหารตำรวจป้องกันประเทศและรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ การจัดหาน้ำประปาและไฟฟ้า การให้การศึกษาระดับมัธยมศึกษา การจัดฝึกอบบรมวิชาชีพต่างๆ ฯลฯ

(2) จุดมุ่งหมาย/วัตถุประสงค์ของบริการสาธารณะ คือการสนองความต้องการของประชาชน ทั้งนี้โดยทั่วไปจะพบว่า ความต้องการพื้นฐานของประชาชนที่อยู่ร่วมกันในสังคมมีความต้องการในการบริการสาธารณะที่รัฐจัดให้ประชาชนที่แบ่งได้ 2 ประการ คือ

-กิจการที่จัดทำเพื่อคุ้มครองประชาชน อันเนื่องมาจากความต้องการได้รับความปลอดภัยในชีวิตที่ทุกคนในสังคมพึงมีและพึงได้รับจากภาครัฐ ซึ่งเป็นกิจการที่ฝ่ายปกครองถือเป็นหน้าที่ที่ต้องเข้าจัดทำเองเพื่อความมั่นคง ความปลอดภัยของประเทศ อันได้แก่ การป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนในประเทศ และการสงวนรักษาสาธารณสมบัติ

-กิจการที่จัดทำเพื่อบำรุงส่งเสริม อันเนื่องมาจากความต้องการได้รับความสะดวก-สบายในชีวิตของประชาชนในสังคม อันได้แก่ กิจการอันเป็นสาธารณูปโภคและสาธารณูปการต่างๆ เช่น การไฟฟ้า การประปา การคมนาคม การสาธารณสุข การเศรษฐกิจการประกอบอาชีพ ฯลฯ

(3) ลักษณะสำคัญของบริการสาธารณะ

- เป็นกิจการที่อยู่ในความควบคุมของฝ่ายปกครอง(ส่วนราชการ)
- มีวัตถุประสงค์เพื่อสนองประโยชน์สังคมส่วนรวม
- มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้โดยบทกฎหมาย
- จะต้องดำเนินการอยู่เป็นนิจและโดยสม่ำเสมอ
- ต้องจัดให้เอกชนและประชาชนมีสิทธิได้รับประโยชน์โดยเท่าเทียมกัน

(4) ลักษณะของบริการสาธารณะในรูปแบบราชการ

-ความเกี่ยวพันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้จัดทำบริการสาธารณะกับฝ่ายปกครอง (ข้าราชการเจ้าหน้าที่รัฐ พนักงานของรัฐ กับส่วนราชการส่วนกลางส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น) ซึ่งมีความเกี่ยวพันในรูปแบบของกฎหมายมหาชน กล่าวคือ ฝ่ายปกครองมีอำนาจเหนือประชาชน

-การดำเนินการและปฏิบัติราชการ อาจมีผลบังคับฝ่ายเดียว โดยไม่ต้องแสดงเจตนา
ร่วมกัน

-ทรัพย์สินที่ใช้ในราชการ ได้รับความคุ้มครองพิเศษ โดยกฎหมาย

-เป็นกิจการที่ประชาชนไม่ต้องเสียค่าตอบแทนโดยตรง

3.6 ทฤษฎีโครงสร้างนิยม ซึ่งมีหลักสำคัญประกอบด้วยแนวคิดเรื่องระบบ

แนวคิดเกี่ยวกับส่วนย่อยหรือส่วนประกอบของระบบ แนวคิดเกี่ยวกับตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของระบบและแนวคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง ซึ่งนักทฤษฎีที่เป็นต้นแบบในการศึกษาโดยใช้แนวทางโครงสร้างหน้าที่ มีอยู่ 2 กลุ่มใหญ่ๆ ด้วยกันคือ กลุ่มของทัลคอร์ท พาร์สัน (Talcott Parsons) และกลุ่มของแกเบียน อัลมอนด์ (Gabrial Almond) ต่างก็ให้ความสำคัญต่อการวิเคราะห์ หน้าที่หลักของระบบ เพื่อความคงอยู่ของระบบเช่นกัน จะมีแตกต่างแตกต่างกันบ้างในรายละเอียดและการเน้นความสำคัญของปัญหา สามารถสรุปได้ดังนี้

-แนวความคิดด้านโครงสร้างหน้าที่ของทัลคอร์ท พาร์สัน (Talcott Parsons)

เป็นผู้ที่พัฒนาแนวการวิเคราะห์แบบโครงสร้างหน้าที่ โดยมองว่าระบบการปกครองการบริหารเป็นระบบสังคม โดยอธิบายลักษณะของระบบสังคมว่าเป็น ระบบของกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบต่างๆของระบบ กล่าวคือ เป็นกระบวนการที่มีปฏิริยาโต้ตอบกันระหว่างผู้กระทำการต่างๆ อันได้แก่โครงสร้าง และหน้าที่ ซึ่งเขากล่าวว่า โครงสร้างของระบบจะต้องปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายตามหน้าที่ที่มีอยู่ ซึ่งแนวคิดนี้มีหลักการสำคัญอยู่ 4 ประการ คือ

1. แนวคิดเรื่องระบบ
2. แนวคิดเกี่ยวกับส่วนย่อยหรือส่วนประกอบของระบบ
3. แนวความคิดเกี่ยวกับตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของระบบ
4. แนวคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง

ทั้งนี้โดย พาร์สัน มีความเห็นว่าเราจะเข้าใจส่วนต่างๆของสังคมได้ก็ต่อเมื่อเราพิจารณาส่วนเหล่านี้ โดยพิจารณารวมกันไปทั้งหมดซึ่งส่วนใหญ่นี้คือ ระบบ พาร์สันต้องการที่จะวิเคราะห์สังคมและตัวแปรต่างๆ ที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมทางสังคม เราต้องเข้าใจว่าพาร์สันต้องการศึกษาความต้องการของสังคมและเสถียรภาพของสังคม ซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถที่จะตอบสนองต่อความต้องการที่เกิดในระบบสังคม บุคคลในสังคมมีบทบาทต่างๆกัน และเป็นผู้กระทำการ โดยต่างมีคุณค่าที่เป็นที่ยอมรับร่วมกัน ถ้าภายในสังคมมีความต้องการจากบุคคลต่างๆมากมายเช่นนี้แล้ว สังคมจะมีสถานะสมดุลได้อย่างไร โดยที่ระบบสังคมสามารถ

ตอบสนองต่อความจำเป็นในการรักษาระบบให้คงอยู่ได้ ปัญหาสำคัญที่ระบบสังคมมีอยู่ ได้แก่ การแบ่งปันทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด การกำหนดและรักษาไว้ซึ่งการแสวงหาเป้าหมายพื้นฐานของสังคม การธำรงรักษาระเบียบภายในสังคม และการป้องกันมิให้เกิดความขัดแย้งในการที่บุคคลในสังคมปฏิบัติบทบาทต่างกัน (พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว ,2534 : 150-151)

ทัลคอตท์ พาร์สัน ได้ศึกษาระบบสังคมและได้เสนอว่าระบบสังคมทุกๆแห่งจะต้องปฏิบัติ หน้าที่หลัก 4 ประการคือ

1. หน้าที่ในการธำรงรักษาระบบ (Pattern maintenance function) ซึ่งหมายความว่าระบบสังคมจะอยู่รอดได้ก็จะต้องสามารถควบคุมความประพฤติของสมาชิกในสังคมของตนเอง ไว้ให้ได้ เพื่อจะสามารถตอบสนองความต้องการของสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ การธำรงรักษาระบบจึงต้องผ่านกระบวนการย่อย 3 ประการคือ

- ระบบจะต้องอบรมกล่อมเกลาสมาชิกของสังคมให้ยอมรับในการแบ่งแยกบทบาทของแต่ละบุคคล และยอมรับในระบบการให้รางวัลเพื่อตอบแทนแก่ผู้ที่สนองความต้องการระบบสังคม ได้เป็นอย่างดี
- ระบบจะต้องวางมาตรการควบคุมความประพฤติ และลงโทษสมาชิกของระบบที่ทำการละเมิดปทัสถาน และระเบียบปฏิบัติที่ระบบวางเอาไว้
- ระบบจะต้องมีมาตรการในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากความตึงเครียดและความขัดแย้งภายในระบบสังคมด้วย

2. หน้าที่ในการบรรลุถึงเป้าหมาย (Goal Attainment Function) ซึ่งขึ้นอยู่กับสมมุติฐานที่บุคคลมารวมตัวกันเป็นสังคมเพื่อจะสามารถดำเนินการร่วมกันที่จะบรรลุถึงเป้าหมายได้ ถ้าระบบไม่สามารถบรรลุถึงเป้าหมายพื้นฐาน เช่น การป้องกันตัวเอง การหาเลี้ยงชีพและการสืบทอดเผ่าพันธุ์ ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักได้แล้ว สังคมจะไม่สามารถอยู่รอดได้

3. หน้าที่การปรับตัว (Adaptation function) ซึ่งหมายความว่า สังคมจะต้องสามารถปรับตัวเพื่อต้านทานต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาได้ เช่นเดียวกันหน้าที่ในการบรรลุถึงเป้าหมายสังคมจะอยู่รอดได้ก็จะต้องสามารถปรับตัวเพื่อความอยู่รอด ไม่ว่าสภาพแวดล้อมของสังคมทั้งภายในและภายนอกจะเปลี่ยนแปลงไปเช่นไร ถ้าสังคมใดไม่สามารถปรับตัวได้ สังคมนั้นก็จะต้องแตกสลายและสูญสิ้นไปเช่นกัน

4. การสร้างบูรณาการ (Intregation function) หมายถึง ความจำเป็นของระบบสังคมที่จะต้องผสมผสานส่วนต่างๆของระบบให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างสอดคล้องกัน ได้ สังคมในที่โครงสร้างต่างๆเช่นบทบาท กลุ่ม ชุมชนและสถาบัน ไม่สามารถปฏิบัติงานอย่างสอดคล้องกัน

เป็นอย่างดีแล้ว สังคมนั้นจะประสบกับปัญหาในการธำรงรักษาระบบ และการบรรลุถึงเป้าหมายและการปรับตัวอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ยิ่งไปกว่านั้น ในสังคมใดก็ตามถ้าบุคคลเป็นจำนวนมากถูกอบรมกล่อมเกลาให้เชื่อว่าบทบาทและโครงสร้างทางสังคมที่เป็นอยู่ในขณะนั้นเป็นสิ่งที่มีความเหมาะสมและมีประโยชน์และมีประโยชน์แล้ว สมาชิกของสังคมส่วนใหญ่ย่อมจะร่วมมือกันธำรงรักษาโครงสร้างและการประพฤติปฏิบัติของระบบสังคมของตนเองไว้ ตัวอย่าง เช่น ในสังคมอินเดีย ระบบวรรณะเป็นโครงสร้างทางสังคมที่มีบทบาทซับซ้อนมาก คราบใดที่สังคมสามารถโน้มน้าวใจให้ชาวอินเดียที่ต่างวรรณะกันยอมรับในการแบ่งแยกบทบาท ในระบบการให้รางวัลและระบบการลงโทษ ดังที่เป็นอยู่ได้แล้วระบบวรรณะก็จะสามารถธำรงรักษาตนเองให้อยู่รอดได้ แต่ถ้าเมื่อใดก็ตามที่คนในวรรณะต่างๆ เริ่มต้นตัวและไม่ยอมรับบทบาทที่ถูกกำหนดดังกล่าวแล้ว วรรณะที่เสียประโยชน์ก็จะเริ่มเรียกร้องให้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขบทบาทและโครงสร้างของสังคมเสียใหม่ ซึ่งจะมีผลให้บูรณาการของโครงสร้างและการแบ่งแยกหน้าที่ในสังคมต้องแตกสลายลง ดังนั้นเมื่อจะมีบูรณาการได้จะต้องมีโครงสร้างและพฤติกรรมทางสังคมที่สอดคล้องกันด้วย กฎเกณฑ์ที่ตั้งไว้ย่อมจะไร้ความหมาย ถ้าบุคคลอื่นไม่ยอมรับเชื่อถือและปฏิบัติตาม

แนวความคิดด้านโครงสร้างหน้าที่ของแกเบียล อัลมอนด์

อัลมอนด์เป็นผู้ที่สนใจการอธิบายการเมืองในประเทศกำลังพัฒนาโดยได้รับอิทธิพลมาจากงานของนักมานุษยวิทยา เช่น เรดคลิฟ, บราวน์, มาลินอฟสกี (Malinowski) และของนักสังคมวิทยา เช่น พาร์สัน ซึ่งอัลมอนด์ได้ผนวกเอาการวิเคราะห์ แนวโครงสร้างหน้าที่ของนักมานุษยวิทยาและสังคมวิทยา เข้ากับแนวการวิเคราะห์ระบบของ เดวิด อีสตัน (David Easton) และพยายามเชื่อมโยง ระบบการเมืองเข้ากับวัฒนธรรมและยังแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง (Political change) และการพัฒนาทางการเมือง (Political Development) ทั้งนี้การผนวกงานดังกล่าวเพื่อที่ใช้เป็นนวัตกรรมทางปัญญา (Intellectual innovation) ในการแสวงหาความเป็นระเบียบของความรู้เบื้องต้นด้วยการมีทฤษฎีเป็นหัวหน้า ลักษณะการวิเคราะห์แนวโครงสร้างหน้าที่นี้จึงมีลักษณะที่ครอบคลุมแนวการวิเคราะห์แนวอื่นๆ ไว้มากมาย แม้กระทั่งแนวการศึกษาแนวระบบที่มีลักษณะกว้าง ยังได้ถูกผนวกเข้าไปด้วย ซึ่งแนวทางวิเคราะห์นี้มีลักษณะที่น่าจะง่ายต่อความเข้าใจและยังมีความเด่นกว่าทฤษฎีระบบอีกด้วย (Gabriel Almond and G. Bingham Powell Jr, 1978:12)

งานของอัลมอนด์ในเรื่องโครงสร้างหน้าที่นี้มีอิทธิพลอย่างมากต่อสาขาการเมืองเปรียบเทียบ เนื่องจากพื้นฐานการเมืองฐานการมองระบบการเมืองโดยพิจารณา

โครงสร้างหน้าที่ที่ประกอบกันไปและนำเอาวัฒนธรรมทางการเมืองมาเกี่ยวข้องรวมอยู่ด้วย ทำให้สามารถเปรียบเทียบการเมืองหนึ่งๆกับการเมืองอื่นๆได้อย่างเห็นข้อแตกต่างโดยอาศัยกรอบการวิเคราะห์เดียวกัน คือการเปรียบเทียบว่าโครงสร้างต่างๆมีมากหรือน้อยในการเมืองหนึ่งๆ เปรียบเทียบกันอีกการเมืองหนึ่ง โครงสร้างทำหน้าที่ใดมากหรือน้อยการแบ่งหน้าที่หรือแม้กระทั่งอิทธิพลทางสภาพแวดล้อมทางสังคมก็สามารถนำมาเปรียบเทียบได้ (ชัยอนันต์ สมุทวณิช ,2522:45)

การวิเคราะห์หน้าที่ของระบบการเมืองนี้ก็เป็นวิธีการศึกษาโดยอาศัยกิจกรรมหรือหน้าที่ของระบบเป็นเกณฑ์ ทั้งนี้ อัลมอนต์ และ พาวเวลล์ (Powell) ได้สรุปว่าในระบบการเมืองแต่ละระบบจะประกอบด้วย หน้าที่ (Function) ของระบบการเมือง อัลมอนต์ตั้งคำถามว่า ระบบการเมืองทุกระบบมีหน้าที่อะไรบ้างที่ต้องทำและแจ่มแจ้งว่ามีหน้าที่ใดเป็นหน้าที่ทางด้าน INPUT และปัจจัยใดเป็นปัจจัยทางด้าน OUTPUT เท่ากับเป็นการเน้นว่าหน้าที่ต่างๆเป็นหน้าที่ซึ่งระบบการเมืองจะต้องกระทำ แต่โครงสร้างใดสถาบันใดจะเป็นผู้กระทำ หน้าที่นั้นๆซึ่งเป็นสิ่งที่แตกต่างกันไปในแต่ละสังคม กล่าวคือ หน้าที่เป็นตัวอิน ส่วนโครงสร้างนั้นเป็นตัวแปรผันไปตามลักษณะของแต่ละสังคม การเน้นหน้าที่เป็นความพยายามที่จะหลีกเลี่ยงการมองอย่างคับแคบ แบบที่ติดอยู่กับรูปแบบของสังคมตะวันตกแล้วดูว่าสังคมอื่นมีโครงสร้าง เช่น พรรคการเมืองหรือกลุ่มประโยชน์หรือไม่ ถ้าไม่มีก็ด่วนสรุปเอาเลยว่าเป็นสังคมนั้นมีข้อด้วยบางประการ โดยที่แท้จริงแล้วเป็นการเอามาตรฐานของสังคมอื่นมาวัด แทนที่จะดูว่าสังคมนั้นมีการทำหน้าที่นั้นๆ อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ และโดยโครงสร้างอะไร ดังนั้น โครงสร้างที่กระทำหน้าที่อย่างหนึ่งอย่างใดอาจแตกต่างไปจากสังคมอื่นก็ได้ โดยมีได้แสดงว่าระบบสังคมหรือระบบการเมืองของสังคมนั้นมีข้อด้วยในตัวของมันเองแต่อย่างใด

ดังนั้น อัลมอนต์ จึงได้เสนอความคิดแรก ว่าหน้าที่ เป็นสิ่งที่ทุกระบบจะต้องกระทำหน้าที่เหล่านี้อาจแยกได้เป็นหน้าที่ทางด้านปัจจัยนำเข้า (input) หรือหน้าที่ทางการเมือง (Political functions) ไว้ 4 หน้าที่ และหน้าที่ทางด้านปัจจัยนำออก (output) หรือหน้าที่ทางการเมือง (Governmental functions) ไว้ 3 หน้าที่ดังนี้

- หน้าที่ในการนำเข้าสู่ระบบการเมือง (Input Functions) ได้แก่
  1. การกล่อมเกล่าและเลือกสรรทางการเมือง (political socialization & recruitment)
  2. การเรียกร้องผลประโยชน์ (interest articulation)
  3. การรวบตัวจัดระบบผลประโยชน์ (interest aggregation)

4. การสื่อสารทางการเมือง (political communication)
  - **หน้าที่ในการนำออกจากระบบการเมือง (Output Functions)**
    5. การสร้างกฎระเบียบ (rule - making)
    6. การนำกฎระเบียบไปใช้ (rule - application)
    7. การตีความ/ตัดสินความในกรณีต่างๆ (rule - adjudication)
  - **หน้าที่ทั่วไปของระบบในการโต้ตอบกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งอาจจัดได้ว่าเป็น “ความสามารถของระบบ” (capability) 5 ประการคือ**
    8. ความสามารถในการควบคุมสมาชิกในสังคม (regulation)
    9. ความสามารถในการดึงทรัพยากรมาใช้ (extraction)
    10. ความสามารถในการจัดทรัพยากรหรือสิ่งที่มีคุณค่าในสังคม (distribution)
    11. ความสามารถในการสร้างผลผลิตเชิงสัญลักษณ์ (symbolic)
    12. ความสามารถในการตอบสนองต่อความต้องการของระบบ (responsive)
-

ส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ แต่ยังคงความพร้อมในการดำเนินการในบางด้าน อาทิ การจัดทำหลักสูตรการฝึกอบรมวิชาชีพ สถานที่ในการฝึกอบรมวิชาชีพ วัสดุอุปกรณ์การฝึกอบรมวิชาชีพ วิทยากรการฝึกอบรมวิชาชีพ ตลอดจนองค์ความรู้ในการฝึกอบรมวิชาชีพ ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ส่วนราชการที่มีส่วนเกี่ยวข้อง สามารถให้การส่งเสริมสนับสนุนหรือดำเนินการร่วมกันได้เป็นระบบ

1.3 การจัดทำแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำขององค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่นจะประสบผลสำเร็จและเป็นประโยชน์ต่อประชาชนและสังคมส่วนรวม จะต้องมีการมีปัจจัยสนับสนุนดังนี้

-ผู้บริหารและนักการเมืองท้องถิ่นเห็นความสำคัญและให้การสนับสนุนการจัดทำและดำเนินการตามแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

-องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและส่วนราชการต้องมีข้อมูลพื้นฐานที่ถูกต้องและตรงกับสภาพความเป็นจริง อาทิ ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน(จปฐ.) ซึ่งเป็นข้อมูลที่แสดงคุณภาพชีวิตของครัวเรือน ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน/ชุมชน(กชช.2ค.) ซึ่งเป็นข้อมูลที่แสดงถึงสภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองในระดับหมู่บ้าน/ชุมชน ข้อมูลการจดทะเบียนผู้ประกอบการ สังกศ. และกรมการเมืองในระดับหมู่บ้าน/ชุมชน ข้อมูลการจดทะเบียนผู้ประกอบการ และกรมการทะเบียนการค้า (สข.) ซึ่งเป็นข้อมูลปัญหาารายบุคคล ฯลฯ ข้อมูลเหล่านี้จะต้องนำมาเป็นพื้นฐานรองรับสนับสนุนในการจัดทำแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำในระดับพื้นที่

-ประชาชนกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ที่จะต้องมีความตระหนักและเห็นประโยชน์ในกิจกรรม โครงการตามแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ โดยจะต้องให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมการฝึกอบรมวิชาชีพต่างๆ ด้วยความสมัครใจ ตลอดจนนำความรู้และทักษะที่ได้จากการฝึกอบรมวิชาชีพไปใช้ในการทำงาน สมัครงาน ประกอบอาชีพอิสระ หรือพัฒนาเสริมทักษะอาชีพเดิมของตน

-องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ จะต้องมีการติดตามและประเมินผล เพื่อวัดผลความสำเร็จของแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ ตลอดจนนำข้อมูลที่ได้จากการติดตามและประเมินผลไปปรับปรุง/เปลี่ยนแปลง หรือพัฒนากระบวนการ ขั้นตอน วิธีการ ทักษะ และจิตสำนึกของเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการตามแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ ในปัจจุบันประมาณต่อไป

พ.ศ. ๒๕๖๕.๑๑.๒๖ - พ.ศ. ๒๕๖๕.๑๒.๒๖

2. ประธานส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาแนวทาง/วิธีการในการบูรณาการแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ ประกอบด้วย

2.1 หน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงานในจังหวัดจันทบุรี 4 หน่วยงาน

- สำนักงานจัดหางานจังหวัดจันทบุรี
- สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดจันทบุรี
- สำนักงานประกันสังคมจังหวัดจันทบุรี
- ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดจันทบุรี

2.2 ส่วนราชการอื่นๆ ในจังหวัดจันทบุรีที่เกี่ยวข้องกับแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ ประกอบด้วย

- สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด/อำเภอ
- สำนักงานจังหวัด
- สำนักงานท้องถิ่นจังหวัด/อำเภอ
- สำนักงานเกษตรจังหวัด/อำเภอ
- สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด
- สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด
- สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัด
- สำนักงานประมงจังหวัด
- สำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัด
- สำนักงานสหกรณ์จังหวัด
- สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 6 จันทบุรี
- ศูนย์ศึกษาเพื่อการพัฒนาอ่าวคุ้งกระเบน
- สำนักงานพาณิชย์จังหวัด
- สำนักงานพัฒนาธุรกิจและการค้าจังหวัด
- สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 1
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 2
- วิทยาลัยเทคนิคจันทบุรี
- วิทยาลัยสารพัดช่างจันทบุรี

- วิทยาลัยการอาชีพสอยดาว
- วิทยาลัยการอาชีพนายายอาม
- มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรี
- ศูนย์ศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด/อำเภอ
- สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด

2.3 คณะอนุกรรมการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำจังหวัดจันทบุรี

2.4 ศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะความยากจนจังหวัดจันทบุรี(ศตจ.จบ.)

2.5 หน่วยงานรัฐวิสาหกิจและองค์กรภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

- ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร(ธกส.)
- ธนาคารออมสิน
- ธนาคารวิสาหกิจขนาดกลางขนาดย่อมและผู้ประกอบการรายย่อย(SMEs

Bank)

2.6 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดจันทบุรี 82 แห่ง ประกอบด้วย

- องค์การบริหารส่วนจังหวัดจันทบุรี
- เทศบาลเมือง 2 แห่ง
- เทศบาลตำบล 14 แห่ง
- องค์การบริหารส่วนตำบล 65 แห่ง

3. นำเสนอแนวทาง/วิธีการในการบูรณาการแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ เพื่อขออนุมัติดำเนินการต่อผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

3.1 การบูรณาการแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ร่วมกันในขั้นตอน วิธีการดำเนินงาน และต้องมีเอกภาพในด้านข้อมูลพื้นฐานเป็นสำคัญ

3.2 หน่วยงานราชการ/องค์กรของรัฐที่จะดำเนินการบูรณาการแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ ประกอบด้วย

- ศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะความยากจนจังหวัดจันทบุรี (ศตจ.จบ.)
- คณะอนุกรรมการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำจังหวัดจันทบุรี
- สำนักงานแรงงานจังหวัดจันทบุรี

-สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดจันทบุรี

3.3 สำนักงานแรงงานจังหวัดจันทบุรี เป็นหน่วยงานหลักในการรวบรวมและจัดทำแผนปฏิบัติการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ ของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดจันทบุรีปี 2549

3.4 สำนักงานแรงงานจังหวัดจันทบุรีร่วมกับสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดจันทบุรีเป็นเจ้าภาพในการจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการบูรณาการแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ ของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดจันทบุรี

3.5 สำนักงานแรงงานจังหวัดจันทบุรีเป็นหน่วยงานหลักในการประสานการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ ของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดจันทบุรี

3.6 สำนักงานแรงงานจังหวัดจันทบุรีเป็นหน่วยงานหลักในการติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ ของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดจันทบุรี

4. จัดการประชุมคณะกรรมการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำจันทบุรี ซึ่งมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

4.1 ที่ประชุมเห็นชอบและมอบหมายให้สำนักงานแรงงานจังหวัดจันทบุรีจัดทำแผนปฏิบัติการการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ ของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดจันทบุรี ปี 2549

4.2 ที่ประชุมเห็นชอบโครงการ โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการบูรณาการแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ ของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดจันทบุรีที่เสนอ โดย สำนักงานแรงงานจังหวัดจันทบุรีร่วมกับสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดจันทบุรีและให้นำเสนอโครงการดังกล่าวต่อศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะปัญหาความยากจนจังหวัดจันทบุรี(ศจ.จบ.) เพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณดำเนินการ

5. รวบรวมข้อมูล ประมวลสรุปและจัดทำแผนปฏิบัติการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดจันทบุรี เสนอต่อศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะความยากจนจังหวัดจันทบุรี(ศจ.จบ.) และคณะกรรมการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำจังหวัดจันทบุรี ซึ่งมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

5.1 ในปีงบประมาณ 2548 จังหวัดจันทบุรีมีแผนประชุมเชิงปฏิบัติการบูรณาการแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ ของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดจันทบุรี ที่สำนักงานแรงงานจังหวัดจันทบุรี สรุปลง และจำแนกตามพื้นที่ ดังนี้

(1) อำเภอเมืองจันทบุรี มีแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ จำนวน 30 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม โดยส่วนราชการเป็นหน่วยดำเนินการจำนวน 10 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานดำเนินการจำนวน 16 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม และส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการร่วมกันจำนวน 4 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม

(2) อำเภอขลุง มีแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ จำนวน 10 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม โดยส่วนราชการเป็นหน่วยดำเนินการจำนวน 4 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานดำเนินการจำนวน 4 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม และส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการร่วมกันจำนวน 2 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม

(3) อำเภอท่าใหม่ มีแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ จำนวน 14 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม โดยส่วนราชการเป็นหน่วยดำเนินการจำนวน 6 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานดำเนินการจำนวน 4 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม และส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการร่วมกันจำนวน 4 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม

(4) อำเภอแหลมงสิงห์ มีแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ จำนวน 10 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม โดยส่วนราชการเป็นหน่วยดำเนินการจำนวน 4 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานดำเนินการจำนวน 4 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม และส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการร่วมกันจำนวน 2 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม

(5) อำเภอมะขาม มีแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ จำนวน 8 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม โดยส่วนราชการเป็นหน่วยดำเนินการจำนวน 4 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานดำเนินการจำนวน 3 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม และส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการร่วมกันจำนวน 1 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม

(6) อำเภอโป่งน้ำร้อน มีแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ จำนวน 9 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม โดยส่วนราชการเป็นหน่วยดำเนินการจำนวน 4 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานดำเนินการจำนวน 3 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม และส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการร่วมกันจำนวน 2 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม

(7) อำเภอสอยดาว มีแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ จำนวน 10 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม โดยส่วนราชการเป็นหน่วยดำเนินการจำนวน 6 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานดำเนินการจำนวน 3 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม และส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการร่วมกันจำนวน 1 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม

(8) อำเภอแก่งหางแมว มีแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ จำนวน 8 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม โดยส่วนราชการเป็นหน่วยดำเนินการจำนวน 4 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานดำเนินการจำนวน 2 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม และส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการร่วมกันจำนวน 2 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม

(9) อำเภอนายายอาม มีแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ จำนวน 13 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม โดยส่วนราชการเป็นหน่วยดำเนินการจำนวน 7 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานดำเนินการจำนวน 4 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม และส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการร่วมกันจำนวน 2 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม

(10) กิ่งอำเภอเขาคิชฌกูฏ มีแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ จำนวน 9 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม โดยส่วนราชการเป็นหน่วยดำเนินการจำนวน 5 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานดำเนินการจำนวน 3 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม และส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการร่วมกันจำนวน 1 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม

5.2 ในปีงบประมาณ 2549 จังหวัดจันทบุรีมีแผนประชุมเชิงปฏิบัติการบูรณาการแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ ของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดจันทบุรี ที่สำนักงานแรงงานจังหวัดจันทบุรี สรุป และจำแนกตามพื้นที่ ดังนี้

โครงการ/กิจกรรม และส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการร่วมกันจำนวน 8 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม

(7) อำเภอสอยดาว มีแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ จำนวน 23 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม โดยส่วนราชการเป็นหน่วยดำเนินการจำนวน 8 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานดำเนินการจำนวน 8 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม และส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการร่วมกันจำนวน 7 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม

(8) อำเภอแก่งหางแมว มีแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ จำนวน 14 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม โดยส่วนราชการเป็นหน่วยดำเนินการจำนวน 6 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานดำเนินการจำนวน 3 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม และส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการร่วมกันจำนวน 5 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม

(9) อำเภอนายายอาม มีแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ จำนวน 22 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม โดยส่วนราชการเป็นหน่วยดำเนินการจำนวน 7 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานดำเนินการจำนวน 8 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม และส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการร่วมกันจำนวน 7 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม

(10) กิ่งอำเภอเขาคิชฌกูฏ มีแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ จำนวน 17 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม โดยส่วนราชการเป็นหน่วยดำเนินการจำนวน 6 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานดำเนินการจำนวน 7 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม และส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการร่วมกันจำนวน 4 แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม

156 หน้า ...

6. จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการบูรณาการแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงาน
ทำของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดจันทบุรี ซึ่งได้จัดการประชุม

๑๑๑๑๑๑๑
จังหวัดจันทบุรี
...

เชิงปฏิบัติการเมื่อวันอังคารที่ 7 มีนาคม 2549 ณ โรงแรมนิเวศน์เวสต์ลอดจ์ อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี มีผู้เข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการฯ จำนวน 192 คน ประกอบด้วยหัวหน้าส่วนราชการ ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ จำนวน 55 คน นักการเมือง ข้าราชการและเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 137 คน โดย นายนคร ศิลปอาชา หัวหน้า

ผู้ตรวจราชการกระทรวงแรงงาน เป็นประธานในการประชุมเชิงปฏิบัติการฯ และ นายพงษ์ศักดิ์ เสมงกนิษฐ์ รองผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี เป็นประธานในพิธีปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการฯ มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

6.1 นางสมพร พัฒนชัยวัตร แรงงานจังหวัดจันทบุรี กล่าวรายงานถึงความ เป็นมาและเหตุผลสำคัญในการประชุมเชิงปฏิบัติการบูรณาการแผนการส่งเสริมอาชีพและการมี งานทำของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดจันทบุรี มีใจความสำคัญว่า จากแนวนโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการที่ให้ทุก ส่วนราชการร่วมกันดำเนินการในปี 2549 และจากแนวนโยบายของกระทรวงมหาดไทย กระทรวงแรงงาน และจังหวัดจันทบุรี ที่ได้ให้ความสำคัญในเรื่องดังกล่าวอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะ อย่างยิ่งการสนับสนุนกิจกรรม/โครงการด้านการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำถือเป็น มาตรการหลักสำคัญในการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการให้บรรลุผลได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น หน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงานในจังหวัดจันทบุรี ในฐานะ คณะอนุกรรมการด้านการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ ศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะความ ยากจนจังหวัดจันทบุรี จัดทำโครงการการประชุมเชิงปฏิบัติการบูรณาการแผนการส่งเสริมอาชีพ และการมีงานทำของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดจันทบุรี เพื่อสนอง แนวนโยบายดังกล่าว

6.2 นายนคร ศิลปอาชา หัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงแรงงาน ประธาน กล่าวเปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการบูรณาการแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำของส่วน ราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดจันทบุรี มีใจความสำคัญว่า จะเห็นได้ว่าการ ขยายโอกาสและเพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพและการมีงานทำเพื่อขจัดความยากจน ถือเป็นนโยบายและแนวทางหลักสำคัญประการหนึ่งของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาสังคมและ ความยากจนเชิงบูรณาการหรือคาราวานแก้จน ทั้งนี้เพราะหากประชาชนมีอาชีพและมีงานทำ อย่างเต็มที่ เต็มเวลาและเต็มคุณภาพแล้ว ปัญหาด้านอื่นๆ อย่างหนี้สิน ก็จะบรรเทาและแก้ไขได้ อย่างถูกต้อง ดังนั้น จึงขอให้ผู้เข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการในวันนี้ได้ร่วมกันแสดง ความ คิดเห็นในการบูรณาการแผนงาน/โครงการ/และกิจกรรมด้านการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ ในพื้นที่อย่างเปิดใจกว้าง โดยไม่มีพรมแดนด้านหน่วยงาน สถาบัน วิธีการและงบประมาณ โดย ให้ถือเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกันอย่างบูรณาการ ทั้งนี้ขอให้ยึดถือประโยชน์ ของประชาชนในจังหวัดจันทบุรีเป็นสำคัญ

6.3 การบรรยายเรื่อง“แผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำกับนโยบายการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการ” โดยนายชวลิต รูปตาท้อง รองผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรีมีใจความสำคัญว่า นโยบายที่รัฐบาลได้ประกาศให้ทุกส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถือเป็นภารกิจหลักสำคัญที่จะต้องร่วมมือกันปฏิบัติให้บรรลุผล ก็คือ การแก้ไขปัญหาคความยากจนให้หมดไปในปี 2551 ซึ่งทุกหน่วยงานราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ จะต้องใช้ข้อมูลผู้จดทะเบียนปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการ(ข้อมูล สย.1-สย.8) มาเป็นเกณฑ์หลักในการพิจารณาในการให้ความช่วยเหลือเป็นอันดับแรก โดยจังหวัดจันทบุรีมีข้อมูลการจดทะเบียนการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการ จำนวน 120,366 คน ประกอบด้วย

-ข้อมูล สย.1 (ปัญหาที่ดินทำกิน)	จำนวน	39,541 คน
-ข้อมูล สย.2 (ปัญหาคนเร่ร่อน)	จำนวน	72 คน
-ข้อมูล สย.3 (ปัญหาประกอบอาชีพผิดกฎหมาย)	จำนวน	37 คน
-ข้อมูล สย.4 (ปัญหานักเรียนนักศึกษาที่ต้องการทำงาน)	จำนวน	2,343 คน
-ข้อมูล สย.5 (ปัญหาการถูกหลอกลวง)	จำนวน	325 คน
-ข้อมูล สย.6 (ปัญหาหนี้สินภาคประชาชน	จำนวน	31,812 คน
-ข้อมูล สย.7 (ปัญหาคนจนไม่มีที่อยู่อาศัย)	จำนวน	17,034 คน
-ข้อมูล สย.8 (ปัญหาอื่นๆ)	จำนวน	29,202 คน

6.4 การบรรยายเรื่อง “แนวทาง รูปแบบ และวิธีการบูรณาการแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำในพื้นที่” โดยนายพูนศักดิ์ เศรษฐนันท์ ผู้อำนวยการกลุ่มสนับสนุนเครือข่ายและประสานภูมิภาค สำนักตรวจและประเมินผล สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน มีใจความสำคัญว่าจากการสังเกตที่ผ่านมา มีส่วนราชการหลายหน่วยงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งที่มีแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ ซึ่งแต่ละหน่วยราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างดำเนินการโดยลำพัง บางแห่งบางพื้นที่มีกิจกรรม/โครงการที่ไม่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของพื้นที่ บางพื้นที่มีความต้องการและจำเป็นอย่างยิ่ง แต่กลับไม่มีกิจกรรม/โครงการลงในพื้นที่ บางพื้นที่ประชาชนมีความต้องการน้อยหรือไม่มีความต้องการ แต่กลับมีโครงการ/กิจกรรมมากเกินไปจนความจำเป็น บางหน่วยงานมีงบประมาณแต่ขาดบุคลากรและองค์ความรู้ในการดำเนินการ บางหน่วยงานมีบุคลากรและองค์ความรู้ดำเนินงานที่จำเป็นต่อประชาชน แต่ยังขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณ ฯลฯ ปัญหา

ดังกล่าวสามารถแก้ไขได้ด้วยการบูรณาการแผนงาน โครงการ และกิจกรรมอย่างเป็นระบบในพื้นที่ ซึ่งมีแนวทาง ดังนี้

- (1) ส่วนราชการจัดโครงการ/กิจกรรมลงพื้นที่ร่วมกันตั้งแต่ 2 หน่วยงานขึ้นไป โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเตรียมกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม
- (2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ 2 แห่งขึ้นไปจัดโครงการร่วมกัน โดยส่วนราชการสนับสนุนด้านองค์ความรู้ บุคลากร และทรัพยากรต่างๆ ที่จำเป็นในการดำเนินการโครงการ/กิจกรรม
- (3) ส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการร่วมกัน โดยส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสมทบงบประมาณ บุคลากรและทรัพยากรในการดำเนินการโครงการ/กิจกรรม

6.5 การอภิปรายระดมความคิด เพื่อกำหนดรูปแบบ และวิธีการการบูรณาการแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดจันทบุรี โดยได้แบ่งผู้เข้าร่วมการประชุมออกเป็น 5 กลุ่ม ซึ่งผลของการอภิปรายระดมความคิด สามารถสรุปได้ดังนี้

(1) การบูรณาการด้านกลุ่มเป้าหมายดำเนินการ ซึ่งโครงการ/กิจกรรมตั้งแต่ 2 โครงการ/กิจกรรมขึ้นไปที่มีกลุ่มเป้าหมายดำเนินการเหมือนกันหรือสอดคล้องกัน สามารถจัดดำเนินการร่วมกันได้ในคราวเดียว เช่น โครงการฝึกอาชีพเสริมและโครงการฝึกอาชีพระยะสั้นที่ดำเนินการในพื้นที่และกลุ่มเป้าหมายเดียวกัน แต่ช่วงเวลาการดำเนินการต่างกัน สามารถบริหารจัดการฝึกอบรมวิชาชีพในเวลาเดียวกันได้ โดยที่แต่ละหน่วยงานเบิกจ่ายงบประมาณตามโครงการของตน

(2) การบูรณาการด้านงบประมาณ โดยนำงบประมาณของหน่วยงานที่มีแผนงาน/โครงการของหน่วยงานที่มีแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำร่วมกันดำเนินการตามแผน เช่น โครงการฝึกอบรมวิชาชีพระยะสั้นและอาชีพเสริมของแต่ละหน่วยงานที่มีความสอดคล้องกันในพื้นที่และกลุ่มเป้าหมาย สามารถนำงบประมาณมารวมกันแล้วเสนอโครงการร่วมกันต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อดำเนินการตามแผนงานและโครงการของหน่วยงานนั้น ๆ

(3) การบูรณาการด้านเนื้อหาและหลักสูตร โดยหน่วยงานที่มีแผนการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ นำเนื้อหาและหลักสูตรที่มีความสอดคล้องกันตั้งแต่ 2 เรื่องขึ้นไป มาผสมผสานในการดำเนินการ เช่น โครงการส่งเสริมและพัฒนาผลไม้คุณภาพ การฝึกอบรมทำปุ๋ยหมักอินทรีย์ชีวภาพ และการผลิตและแปรรูปอาหารเพื่อบริโภคในครัวเรือนเกษตร ซึ่งแต่ละ

โครงการมีหน่วยงานที่รับผิดชอบต่างกัน มีหลักสูตรและองค์ความรู้ที่แตกต่างกัน แต่มีกลุ่มเป้าหมายและพื้นที่ในการดำเนินการสอดคล้องกัน สามารถนำมาบูรณาการในเนื้อหาและหลักสูตรเพื่อดำเนินการร่วมกันได้อย่างเป็นระบบ

(4) การบูรณาการด้านทรัพยากร โดยหน่วยงานตั้งแต่ 2 หน่วยงานขึ้นไป หน่วยงานหนึ่งมีงบประมาณและกลุ่มเป้าหมายดำเนินการ หน่วยงานหนึ่งมีวิทยากรและองค์ความรู้ที่จำเป็นต่อประชาชนกลุ่มเป้าหมาย หน่วยงานดังกล่าวจึงทำข้อตกลงและความเข้าใจร่วมกันแล้ว จึงนำทรัพยากรมาร่วมกันดำเนินการ เช่น เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่มีความต้องการฝึกอบรมด้านช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์ให้แก่เจ้าหน้าที่และประชาชนในพื้นที่ และให้งบประมาณสนับสนุนในการดำเนินการ แต่ยังคงขาดผู้ดำเนินการที่มีความรู้ความชำนาญ และเนื้อหาหลักสูตร องค์ความรู้ที่สำคัญและจำเป็น ในขณะที่หน่วยงานราชการและสถานศึกษาอย่างเช่นสถาบัน/ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน วิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาลัยการอาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่าง ฯลฯ มีบุคลากรในการดำเนินการที่มีความรู้ความชำนาญ และเนื้อหาหลักสูตร องค์ความรู้ที่สำคัญและจำเป็น แต่ขาดงบประมาณและกลุ่มเป้าหมายในการดำเนินการ เช่นนี้ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานราชการ สถานศึกษาดังกล่าว จะต้องนำทรัพยากรที่แต่ละฝ่ายมีอยู่มาร่วมมือกันเพื่อดำเนินการจัดทำแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมด้านการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ

7. ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดจันทบุรี ด้วยรูปแบบ และวิธีการต่างๆ สามารถสรุปได้ดังนี้

7.1 การรายงานผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และองค์กรของรัฐที่เกี่ยวข้องกับแผนปฏิบัติการส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ มีหน่วยงานราชการ รายงานผลการดำเนินงานให้ทราบจำนวน 15 แห่งซึ่งผลการดำเนินงานสรุปได้ดังนี้

- การส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำด้านเกษตรกรรม จำนวน 9 โครงการ/กิจกรรม ประชาชนได้รับประโยชน์ จำนวน 180 คน
- การส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำด้านอุตสาหกรรม จำนวน 2 โครงการ/กิจกรรม ประชาชนได้รับประโยชน์ จำนวน 22 คน
- การส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำด้านพาณิชยกรรม การบริการ และการท่องเที่ยว จำนวน 4 โครงการ/กิจกรรม ประชาชนได้รับประโยชน์ จำนวน 65 คน